

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ
ສຳນັກງານຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ

ເລກທີ 004 /ສຄຄຊ
 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 09 MAY 2024

ຄຳແນະນຳ

**ວ່າດ້ວຍ ມາດຕະການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່
 ການຮ້າຍ ສຳລັບບໍລິສັດຫຼັກຊັບ, ບໍລິສັດບໍລິຫານກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ, ທະນາຄານດູແລຊັບ
 ສິນ ແລະ ທະນາຄານຕົວແທນເພື່ອການຊຳລະ**

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່
 ການຮ້າຍ ສະບັບເລກທີ 50/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ກໍລະກົດ 2014;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 79/ສພຊ ລົງວັນທີ 3 ທັນວາ 2019;
- ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ສຳນັກງານຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ
 (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 05/ຄຄຊ, ລົງວັນທີ 29 ເມສາ 2022;
- ອີງຕາມຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍມາດຕະການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່
 ການກໍ່ການຮ້າຍ ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 10/ຄຕຟງ ລົງວັນທີ 25
 ສິງຫາ 2021.

ຫົວໜ້າສຳນັກງານຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ
ອອກຄຳແນະນຳ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ກຳນົດຫຼັກການ, ຂັ້ນຕອນ, ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ
 ຄວາມສ່ຽງ, ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ແລະ ການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ
 ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຕ້ານ
 ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ
 ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ລະບົບເສດຖະກິດ-ການເງິນ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໜັ້ນຄົງ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ
 ແລະ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ.

ມາດຕາ 2 ການປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ

ການປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງແມ່ນ ການກຳນົດ, ຕີລາຄາ, ຕິດຕາມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບຕົນ ກ່ຽວກັບລູກຄ້າ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການ ແລະ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍນັ້ນ ກ່ອນການໃຫ້ບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກຳ ແລະ ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນທັງ ລາຍເກົ່າ ແລະ ລາຍໃໝ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 2 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 3 ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ

ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນແມ່ນການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການດຳເນີນງານພາຍໃນຂອງຫົວໜ່ວຍ ທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ລວມທັງ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຕົນທີ່ເປັນສະຖາບັນການ ເງິນ ແລະ ສະຖາບັນທີ່ບໍ່ອອນໃນຂະແໜງການເງິນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕາມພັນທະຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 3 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 4 ການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ແມ່ນການຊອກຮູ້ລູກຄ້າ ດ້ວຍການໃຫ້ລູກຄ້າ ແຈ້ງເອກະສານຢັ້ງຢືນຕົນ ເພື່ອພິສູດບັນດາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບລູກຄ້າ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ລວມທັງ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ໃນກອບເວລາທີ່ເໝາະສົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 21 ແລະ 22 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 4 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 5 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ລູກຄ້າ ໝາຍເຖິງ:** ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດ ໝາຍ ທີ່ໃຊ້ບໍລິການຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 25 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

2. **ການລະບຸຕົວຕົນ ໝາຍເຖິງ:** ການເອົາຂໍ້ມູນຂອງ ລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ບຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ເປັນຕົ້ນ ຊື່- ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ວັນເດືອນປີເກີດ, ສະຖານທີ່ເກີດ, ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ, ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ;

3. **ການຢັ້ງຢືນ ໝາຍເຖິງ:** ການຢັ້ງຢືນການລະບຸຕົນຂອງລູກຄ້າ ລວມທັງຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ໂດຍການໃຫ້ລູກຄ້າ ສະແດງ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົວຕົນ

ພ້ອມທັງສາມາດກວດສອບໄດ້ ກ່ອນໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ທຸກຄັ້ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 15 ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;

4. ທຸລະກຳ ໝາຍເຖິງ: ທຸລະກຳຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 9 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

5. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ໝາຍເຖິງ: ເອກະສານທີ່ສາມາດຢັ້ງຢືນ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ຖານຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ເປັນຕົ້ນ: ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ (ຕົ້ນສະບັບ), ເອກະສານຢັ້ງຢືນຈາກຫ້ອງການທະບຽນສານ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານອື່ນ ທີ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ຫຼື ມີການເຜີຍແຜ່ທົ່ວໄປ ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ມູນທີ່ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍໃນການຄົ້ນຫາ, ການກວດສອບ, ການຢັ້ງຢືນ ຫຼື ການຮັບຊາບ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດໜຶ່ງ. ການສຳເນົາເອກະສານລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ຕ້ອງລົງວັນທີ, ລະບຸຊື່ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງພະນັກງານຮັບຜິດຊອບ ທຸກຄັ້ງ;

6. ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ໝາຍເຖິງ: ກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ (Trust/Investment Fund) ຫຼື ການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍໃນຮູບແບບອື່ນທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ໂດຍການຕົກລົງ ກັນລະຫວ່າງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ ຝ່າຍໃດໜຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້, ໄດ້ຮັບໜາກຜົນ, ດຳເນີນການຊື້-ຂາຍ ຫຼື ບໍລິຫານ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ, ບໍ່ວ່າຈະດ້ວຍວິທີການ ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ;

7. ບໍລິສັດບໍລິຫານກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ (Trust Service Provider/Fund Management Company) ໝາຍເຖິງ: ບໍລິສັດບໍລິຫານກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຈາກ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ;

8. ທະນາຄານດູແລຊັບສິນ (Trustee/Custodian Bank) ໝາຍເຖິງ: ທະນາຄານທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ຈາກສຳນັກງານຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລຊັບສິນຂອງກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ;

9. ນິຕິບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ: ວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ລວມທັງ ສະຫະກອນ, ສະມາຄົມ ແລະ ມູນນິທິ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ 6 ມາດຕາ 3 ຂອງປະມວນກົດໝາຍ ອາຍາ ສະບັບເລກທີ 26/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພຶດສະພາ 2017;

10. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໝາຍເຖິງ: ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໃນເອກະສານ ຫຼື ສັນຍາໃດໜຶ່ງ;

11. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ໝາຍເຖິງ: ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຜົນປະໂຫຍດສຸດທ້າຍທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ 25% ຂຶ້ນໄປ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ກິດຈະກຳ ຫຼື ທຸລະກຳ ໃດໜຶ່ງ ລວມທັງຜູ້ທີ່ມີອຳນາດຄວບຄຸມນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 11 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

12. ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ໝາຍເຖິງ: ບຸກຄົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 12, 13, 14 ແລະ 15 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ ການກໍ່ການຮ້າຍ;

13. **ບັນຊີທີ່ເປັນລະຫັດ ໝາຍເຖິງ:** ບັນຊີທີ່ລູກຄ້າມາເປີດນໍາທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ ແຕ່ບໍ່ອອກຊື່ຂອງຜູ້ຖື ຫຼື ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນຊີ ຊຶ່ງໃຊ້ລະຫັດເປັນຕົວເລກ ຫຼື ອັກສອນແທນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮູ້ຜູ້ຖື ຫຼື ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນຊີດັ່ງກ່າວ ໂດຍສາມາດດໍາເນີນການຝາກ-ຖອນ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກໍາຕ່າງໆ ໄດ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

14. **ບັນຊີນິລະນາມ ໝາຍເຖິງ:** ບັນຊີເງິນຝາກ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 24 ມາດຕາ 8 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

15. **ທຶນ ໝາຍເຖິງ:** ທຶນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 5 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

16. **ການກວດກາພາຍໃນທີ່ເປັນເອກະລາດ ໝາຍເຖິງ:** ການກວດກາພາຍໃນສະເພາະ ກ່ຽວກັບການ ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ ການກໍ່ຮ້າຍ ພ້ອມທັງລາຍງານໂດຍກົງກັບຜູ້ອໍານວຍການໃຫຍ່ ຫຼື ສະພາບໍລິຫານ;

17. **ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ໝາຍເຖິງ:** ພາຍໃນກຸ່ມສະຖາບັນການເງິນ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກຂອງຕົນ ທີ່ນອນໃນຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ;

18. **ສະຖາບັນທີ່ບໍ່ນອນໃນຂະແໜງການເງິນ ໝາຍເຖິງ:** ຂະແໜງການທີ່ຖືກກໍານົດໃນຂໍ້ 8 ມາດຕາ 8 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

18. **ມາດຕະການທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ໝາຍເຖິງ** ມາດຕະການທີ່ແທດເໝາະ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 6 ຫຼັກການລວມ

ການດໍາເນີນມາດຕະການຕ່າງໆ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນວ່າ ການລະບຸຕົວຕົນ, ການຢັ້ງຢືນ ແລະ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ມີຄວາມ ຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງ ແລະ ທັນສະພາບການ ຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງລູກຄ້າ;
2. ຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ບັນດາມາດຕະການຕ່າງໆ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ແລະ ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ກົດລະບຽບພາຍໃນຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 7 ແລະ 8 ຂອງມາດຕາ 8 ແລະ ມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະ ໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ໝວດທີ 2

ການດໍາເນີນການປະເມີນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ມາດຕາ 8 ການດໍາເນີນການປະເມີນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານ ການຟອກເງິນ, ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນ ມາດຕາ 20 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ

ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຈະຕ້ອງທົບທວນ ແລະ ບັບປຸງ ນະໂຍບາຍ, ຫຼັກການ, ຂັ້ນຕອນ ຫຼື ລະບຽບການພາຍໃນຂອງຕົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໂດຍພື້ນຖານ ຢ່າງໜ້ອຍດ້ວຍການກຳນົດ, ຕີລາຄາ, ຕິດຕາມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການ ກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກຫຼາຍປັດໃຈ ເປັນຕົ້ນ (1) ລູກຄ້າ, (2) ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການ (ທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່), (3) ຊ່ອງທາງການໃຫ້ບໍລິການ ລວມທັງວິທີການໃໝ່ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີແບບໃໝ່ ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ (4) ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ.

ໃນການປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ບັນຫາດັ່ງນີ້:

1. ຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແຕ່ງຊາດ ແລະ ຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງຕົນ;
2. ພິຈາລະນາປັດໃຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນການກຳນົດລະດັບຄວາມສ່ຽງ ລວມທັງກຳນົດຮູບແບບ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ;
3. ທົບທວນ ແລະ ບັບປຸງຄວາມສ່ຽງ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ;
4. ລາຍງານຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ແກ່ ສຕຟງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດລະບຽບພາຍໃນໃຫ້ກວມເອົາ ບັນຫາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ມີນະໂຍບາຍ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ຂັ້ນຕອນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍຜູ້ບໍລິຫານ ເພື່ອອຳນວນຄວາມສະດວກໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ສາມາດ ບໍລິຫານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ມີການກຳນົດ;
2. ມີການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຄວບຄຸມ ກໍລະນີຈຳເປັນ;
3. ນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີ ເພື່ອບໍລິຫານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ກໍລະນີມີຄວາມສ່ຽງສູງ.

ມາດຕາ 9 ການດຳເນີນການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີການດຳເນີນການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງ ໂດຍການພິຈາລະນາກຳນົດຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຂອງ ຕົນທຸກລາຍ ພ້ອມທັງມີມາດຕະການທີ່ ເໝາະສົມໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ຖ້າຫາກ ເຫັນວ່າລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການແບບ ລົງເລິກ, ໂດຍການເພີ່ມຄວາມຖີ່ໃນການຕິດຕາມກວດກາ ສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ລວມທັງການເຄື່ອນໄຫວ ທຸລະກຳ ເພື່ອຊອກຫາທຸລະກຳທີ່ຜິດປົກກະຕິ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 22 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ຖ້າຫາກ ເຫັນວ່າລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະ ການແບບງ່າຍດາຍ, ມາດຕະການດັ່ງກ່າວບໍ່ຄວນດຳເນີນໃນຄະນະທີ່ເຫັນວ່າລູກຄ້າມີ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການ ຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ມີລັກສະນະ ແລະ ພຶດຕິກຳ ອາດຈະເປັນລູກ ຄ້າຄວາມສ່ຽງສູງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 23 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກ່ອນການໃຫ້ບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກຳ ແລະ ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ທັງລາຍເກົ່າ ແລະ ລາຍໃໝ່ ພ້ອມທັງມີການທົບທວນ ຄືນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 10 ຕົວຊີ້ບອກ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດໍາເນີນການປະເມີນ ຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ວັກໜຶ່ງ ແລະ ວັກສາມ ຂອງມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍພິຈາລະນາ ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກລູກຄ້າ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:
 - ລູກຄ້າເປັນບຸກຄົນ ທີ່ດໍາເນີນທຸລະກໍາ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດກັບຕົນ ໃນນາມການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ວິສາຫະກິດຂອງລັດ ຊຶ່ງຂໍ້ມູນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ມາດຕາ 18 ຂອງຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ;
 - ລູກຄ້າເປັນການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ລັດວິສາຫະກິດ ຂອງລັດ ຊຶ່ງຂໍ້ມູນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ມາດຕາ 18 ຂອງຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ;
 - ລູກຄ້າເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຊຶ່ງເປັນບໍລິສັດມະຫາຊົນ, ຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສຢ່າງພຽງພໍ;
 - ກຸ່ມທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ເຊິ່ງໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກການຫັກອາກອນລາຍໄດ້;
 - ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.
2. ຕົວຊີ້ບອກ ຄວາມສ່ຽງດ້ານຜະລິດຕະພັນ, ການດໍາເນີນທຸລະກໍາ ຫຼື ຊ່ອງທາງ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີແບບໃໝ່ ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:
 - ໂຄງການບໍາເນັດ, ບໍານານ ຫຼື ກອງທຶນເພື່ອການບົດກະສຽນ ຫຼື ໂຄງການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສໍາລັບການບົດກະສຽນອາຍຸຂອງພະນັກງານ ຊຶ່ງການຈ່າຍທຶນສົມທົບຈາກພະນັກງານ ໂດຍການຫັກເງິນເດືອນ, ຄ່າແຮງງານ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສະມາຊິກໂອນຜົນ ປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ ບຸກຄົນອື່ນ;
 - ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ ທີ່ມີການກໍານົດການໃຫ້ບໍລິການໄວ້ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຈໍາກັດ ສະເພາະລູກຄ້າບາງປະເພດ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງການໃຫ້ບໍລິການນັ້ນໄດ້;
 - ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.
3. ຕົວຊີ້ບອກ ຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງພິຈາລະນາ ດັ່ງນີ້:
 - ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນແລ້ວວ່າມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານົດຮ້າຍ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຈາກອົງການສາກົນ ທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້;
 - ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນ ຈາກອົງການສາກົນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ອາຊະຍາກໍາອື່ນ ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເຖິງແມ່ນວ່າ ການປະເມີນລູກຄ້າຂອງຕົນ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານົດຮ້າຍກໍ່ຕາມ ແຕ່ກໍ່ຕ້ອງຕິດຕາມ, ກວດສອບ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກໍາຕ່າງໆຂອງລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ມາດຕາ 11 ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງສູງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ວັກໜຶ່ງ ແລະ ວັກສອງ ຂອງມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍພິຈາລະນາ ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງສູງ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກລູກຄ້າ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1.1. ກໍລະນີ ຜົນການຍັງຢືນຕົນ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າ ມີລັກສະນະໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

- ໂຄງສ້າງກ່ຽວກັບຜູ້ຖືຮຸ້ນມີຄວາມສະລັບຊັບຊ້ອນ ຫຼື ມີຄວາມຜິດປົກກະຕິ ເມື່ອທຽບໃສ່ການດໍາເນີນ ທຸລະກິດຕາມປົກກະຕິທົ່ວໄປ;
- ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ;
- ດໍາເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ປະກອບອາຊີບ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
- ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກໍາ ຂອງລູກຄ້າ ທີ່ນໍາໃຊ້ເງິນສົດເປັນຫຼັກ ຊຶ່ງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າ;
- ບໍ່ແມ່ນສັນຊາດລາວ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
- ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີການຕົກລົງການທາງດ້ານກົດໝາຍ;
- ເປັນນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີຜູ້ຖືຮຸ້ນແທນ ຫຼື ອອກໃບຮຸ້ນບໍ່ບົງຊື່ຜູ້ຖື;
- ຖືກພິຈາລະນາດ້ວຍຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທີ່ມີ ວ່າເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
- ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກໍານົດເພີ່ມ ເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

1.2. ກໍລະນີ ຜົນການກວດສອບພົບວ່າ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກໍາ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຂອງລູກຄ້າດໍາເນີນໄປໃນລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິ.

2. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງດ້ານຜະລິດຕະພັນ, ການດໍາເນີນທຸລະກໍາ ຫຼື ຊ່ອງທາງ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີແບບ ໃຫມ່ ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

- 2.1. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດໍາເນີນທຸລະກໍາກັບນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ມີ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ມີ ແຕ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
- 2.2. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດໍາເນີນທຸລະກໍາ ທີ່ບໍ່ມີການເປີດເຜີຍຊື່ທີ່ແທ້ຈິງ;
- 2.3. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດໍາເນີນທຸລະກໍາ ໃນລັກສະນະແບບບໍ່ຊ່ອງໜ້າ;
- 2.4. ການຮັບໂອນເງິນຈາກບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ສາມທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 2.5. ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

3. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ:

- 3.1 ປະເທດທີ່ຖືກກໍານົດໂດຍແຫຼ່ງທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນ, ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນລະອຽດ ຫຼື ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ກ່ຽວກັບຂໍ້ບົກຜ່ອງທາງດ້ານ ວຽກງານ ຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ ການກໍ່ການຮ້າຍ;
- 3.2 ປະເທດທີ່ຖືກມາດຕະການລົງໂທດ ຫຼື ຂວ້າບາດ ຫຼື ມາດຕະການອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ໂດຍອີງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເປັນຕົ້ນ: ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ອື່ນໆ;
- 3.3 ປະເທດທີ່ຖືກກໍານົດໂດຍແຫຼ່ງທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າ ປະເທດດັ່ງກ່າວຕິດພັນກັບບັນຫາສໍ້ລາດ ບັງຫວຽງ ຫຼື ບັນຫາອາດສະຍາກໍາອື່ນໆ;
- 3.4 ປະເທດ ຫຼື ພື້ນທີ່ ທີ່ຖືກກໍານົດໂດຍແຫຼ່ງທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າ ປະເທດດັ່ງກ່າວມີການສະໜອງ ທຶນ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ຖືກກໍານົດວ່າ ມີອົງກອນກໍ່ການຮ້າຍເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳເອົາຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຮ່ວມກັບຂໍ້ມູນອື່ນໆ ມາພິຈາລະນາຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ໃນກໍລະນີ ຫາກເຫັນວ່າເປັນໄປຕາມວັກໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວເປັນລູກ ຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທັງຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຕາມມາດຕາ 22 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 3

ການດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ

ມາດຕາ 12 ການດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ໂດຍການກຳນົດ ນະໂຍບາຍພາຍໃນ, ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການກວດກາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ທີ່ເປັນເອກະລາດ ແລະ ການກວດສອບພາຍນອກຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານຟອກເງິນ ແລະ ສະ ໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຂະໜາດທຸລະກິດ.

ການກຳນົດນະໂຍບາຍ ຫຼື ລະບຽບການພາຍໃນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກໜຶ່ງ ມາດຕານີ້ ຕ້ອງລວມເອົາ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພັນທະຂອງຫົວໜ່ວຍ ທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

ມາດຕາ 13 ການຄຸ້ມຄອງ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ

ກໍລະນີ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງປະເທດດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດ ລະບຽບການພາຍໃນຂອງສຳນັກງານໃຫຍ່.

ກໍລະນີປະເທດທີ່ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕັ້ງຢູ່ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງສຳນັກງານໃຫຍ່, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການເພີ່ມ ເຕີມອື່ນທີ່ເຫັນວ່າ ເໝາະສົມ ກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ ການກໍ່ການຮ້າຍ ເພື່ອບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນຊາບ.

ມາດຕາ 14 ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນ ພາຍໃນກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ສາມາດ ແລກປ່ຽນ ແລະ ແບ່ງປັນ ຂໍ້ມູນບົນພື້ນຖານການ ພິຈາລະນາຄວາມລະອຽດອ່ອນຂອງຂໍ້ມູນ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ຮັກສາຄວາມລັບ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ (tipping-off), ເປັນຕົ້ນຂໍ້ມູນ: ທຸລະກຳທີ່ສົ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ທຸລະກຳເງິນສົດທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດ, ການໂອນເງິນທາງເອເລັກໂທຣ ນິກ, ທະນາຄານຕົວແທນ, ການອາໄສບຸກຄົນທີສາມ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກ

ຄ້າ ພາຍໃນກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຕົນທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ມີລັກສະນະດຽວກັນກັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ.

ໝວດທີ 4

ການດຳເນີນມາດຕະການການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ມາດຕາ 15 ມາດຕະການການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ແມ່ນການຊອກຮູ້ລູກຄ້າ ໂດຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນເວລາໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງກັບລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 16 ຫາ ມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້. ເພື່ອມາກວດສອບ, ພິສູດບັນດາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ໃຫ້ຮູ້ໄດ້ເຖິງຂໍ້ມູນແທ້ຈິງກ່ຽວກັບລູກຄ້າ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ໃຫ້ມີຄວາມຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ຂຶ້ນຢູ່ກັບລະດັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ຫຼື ສູງ ຂອງລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ການດຳເນີນການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 16 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນ

ກໍລະນີທີ່ເປັນບຸກຄົນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງສາມາດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ 2 ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ກໍລະນີບຸກຄົນ ທີ່ຖືສັນຊາດລາວ:

- ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ;
- ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ;
- ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໜັງສືເດີນທາງ;
- ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບ;
- ທີ່ຢູ່ ຕາມທະບຽນບ້ານ ຫຼື ສຳມະໂນຄົວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ;
- ຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ເຮັດວຽກ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ ຫຼື ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ລາຍມື ພ້ອມດ້ວຍລາຍເຊັນ;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ ມີ ລາຍ ມື ຫຼື ລາຍ ເຊັນ ຂອງ ຜູ້ ມອບ ອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ (ຖ້າມີ);
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ (ສຕຟງ).

2. ກໍລະນີບຸກຄົນ ທີ່ຖືສັນຊາດຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຄົນຕ່າງດ້າວ:

- ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ;
- ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ;
- ສັນຊາດ, ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບ;
- ໜັງສືເດີນທາງ ທີ່ລັດຖະບານເຈົ້າຂອງສັນຊາດອອກໃຫ້;
- ບັດຕ່າງດ້າວ (ກໍລະນີ ບຸກຄົນ ທີ່ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານ ແລະ ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຍາວນານ);

- ທີ່ຢູ່ຕາມ ທະບຽນບ້ານ ຫຼື ສໍາມະໂນຄົວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະເທດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
- ຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ເຮັດວຽກ ທັງຢູ່ປະເທດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ ຫຼື ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ລາຍມື ພ້ອມດ້ວຍລາຍເຊັນ;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ ມີ ລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ຂອງຜູ້ມອບອໍານາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກໍາ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ (ຖ້າມີ);
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈໍາເປັນ ຫຼື ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 17 ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ລູກຄ້າ ທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ

ກໍລະນີທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງສາມາດເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- ຊື່ນິຕິບຸກຄົນ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສໍານັກງານ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ເລກທີທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດກໍາເວລາການນໍາໃຊ້;
- ເລກທີ ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດກໍາເວລາການນໍາໃຊ້;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ຂໍ້ຜຸກມັດໃດໜຶ່ງ ແລະ ລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ມີຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງທຸລະກິດຕາມໃບທະບຽນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງທຸລະກິດຕົ້ນຕໍ (ຖ້າມີ);
- ເລກທີໃບທະບຽນອາກອນ ແລະ ໃບທະບຽນອາກອນ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດກໍາເວລາການນໍາໃຊ້;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອໍານາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກໍາ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ;
- ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກໍາ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ນິຕິບຸກຄົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 16 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈໍາເປັນ ຫຼື ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 18 ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ລູກຄ້າ ທີ່ເປັນ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຫ້ວງຜົນກໍາໄລ

ກໍລະນີທີ່ເປັນ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຫ້ວງຜົນກໍາໄລ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງສາມາດເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້.

1. ກໍລະນີເປັນການຈັດຕັ້ງ:

- ຊື່ການຈັດຕັ້ງ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສໍານັກງານ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ໃບອະນຸຍາດ;

- ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງໃນການເຄື່ອນໄຫວ ທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແຕ່ລະຄັ້ງ;
- ຫັງສີແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ມອບອຳນາດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳແຕ່ລະຄັ້ງ ຈາກການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ;
- ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ແຕ່ລະຄັ້ງ ຈາກການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

2. ກໍລະນີເປັນອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ:

- ຊື່ອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສຳນັກງານ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ໃບອະນຸຍາດການເຄື່ອນໄຫວໃນຮູບແບບ ອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ;
- ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງໃນການເຄື່ອນໄຫວ ທຸລະກຳ ແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ສຳເນົາເອກະສານດັ່ງກ່າວ;
- ສຳເນົາໃບຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວ ກິດຈະກຳ ຫຼື ກິດຈະການ ຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ;
- ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ຈາກອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລດັ່ງກ່າວ;
- ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 16 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 19 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ລູກຄ້າ ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ

ກໍລະນີ ລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ ລາຍງານ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງສາມາດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ດັ່ງນີ້:

- ກໍລະນີ ເປັນບຸກຄົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 16 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- ກໍລະນີ ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 17 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ນອກຈາກການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕາມມາດຕາ 16 ຫຼື ມາດຕາ 17, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງໄດ້ເກັບ ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 20 ການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ ສອງ ຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍການອີງໃສ່ການດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮູ້ ຫຼື ຍັງຍືນໄດ້ວ່າລູກຄ້ານຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ລວມທັງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ

ທີ່ລູກຄ້າກຳລັງດຳເນີນການ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວກັບຕົນຢູ່ນັ້ນບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ, ພົວພັນ, ເຊື່ອມໂຍງ ກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການກະທຳຜິດຕົ້ນອື່ນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ລວມທັງລູກຄ້າທີ່ມີ ຢູ່ແລ້ວ, ລູກຄ້າບາງຄັ້ງຄາວ ແລະ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ແລະ ກວດສອບ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ລູກຄ້ານຳໃຊ້ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົນ ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້;
2. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການກວດສອບ, ລະບຸຕົວຕົນ ໂດຍການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບຈາກແຫຼ່ງທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ເພື່ອໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຮັບຮູ້ລະອຽດ ແລະ ໝັ້ນໃຈວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງລູກຄ້າ;
3. ນຳໃຊ້ ມາດຕະການທີ່ ຈຳເປັນ ເພື່ອຂໍ້ ຂໍ້ມູນທີ່ເໝາະສົມກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະຂອງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ;
4. ກັນຕ້ອງທຸລະກຳທີ່ລູກຄ້າກຳລັງດຳເນີນວ່າສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດຂອງລູກຄ້າ, ທຸລະກິດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ລວມທັງ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງທຶນ ເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນ;
5. ຮັບປະກັນວ່າ ເອກະສານ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຂະບວນການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ, ໂດຍການທົບທວນຄືນຂໍ້ມູນທີ່ບັນທຶກ ໂດຍສະເພາະ ຂໍ້ມູນຂອງລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.

ນອກຈາກ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ 1 ຫາ ຂໍ້ 5 ວັກສອງ ຂອງມາດຕານີ້ແລ້ວ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຍັງຈະຕ້ອງກວດສອບຂໍ້ມູນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ແທ້ຈິງຂອງລູກຄ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ວ່າກ່ຽວຂ້ອງກັບ ລາຍຊື່ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຍຊື່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກກຳນົດຕາມຍັດຕິ ຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
2. ລາຍຊື່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກກຳນົດໃນບັນຊີພາຍໃນ ຂອງ ສປປ ລາວ ກ່ຽວກັບການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 21 ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນເວລາໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນເວລາໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ ໜຶ່ງ ມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເມື່ອມີການເລີ່ມສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ;
2. ລູກຄ້າທີ່ເຮັດທຸລະກຳເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ທຸລະກຳຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ເຫັນວ່າອາດມີການເຊື່ອມ ໂຍງກັນ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດທຽບເທົ່າ 100.000.000 ກີບ (ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານກີບ) ຂຶ້ນໄປ;
3. ມີຂໍ້ມູນ ຫຼື ສົງໄສວ່າການເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຂອງລູກຄ້າວ່າເປັນການ ຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
4. ເມື່ອມີຄວາມສົງໄສກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຄວາມພຽງພໍຂອງຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງ ລູກຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບມາກ່ອນໜ້ານີ້.

ສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານທີ່ບໍ່ນອນໃນຂະແໜງການເງິນ ນອກຈາກປະຕິບັດຕາມຂໍ້ 1, ຂໍ້ 3 ແລະ ຂໍ້ 4 ຂ້າງເທິງແລ້ວ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ກາຊີໂນທີ່ໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ທຸລະກໍາຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກໍານົດ ທຽບເທົ່າ 30.000.000 ກີບ (ສາມສິບລ້ານກີບ) ຂຶ້ນໄປຕໍ່ວັນ;
2. ບໍລິສັດຕົວແທນຊື້-ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ ໃນການຊື້-ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ ທຸກຄັ້ງ;
3. ທຸລະກິດຊື້-ຂາຍ ວັດຖຸມີຄ່າ ທີ່ໃຫ້ບໍລິການຊື້-ຂາຍ ວັດຖຸມີຄ່າ ດ້ວຍເງິນສົດ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກໍານົດ ທຽບເທົ່າ 100.000.000 ກີບ (ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານກີບ) ຂຶ້ນໄປ;
4. ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ກະກຽມ ຫຼື ດໍາເນີນການໃຫ້ບໍລິການແທນລູກຄ້າ ດ້ວຍຮູບແບບການ ເຄື່ອນໄຫວດັ່ງນີ້:
 - ຊື້-ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ; ບໍລິຫານການເງິນ, ຫຼັກຊັບ ຫຼື ຊັບສິນ; ບໍລິຫານບັນຊີທະນາຄານ, ບັນຊີຫຼັກຊັບ; ເປັນທີ່ປຶກສາໃນການສ້າງຕັ້ງ, ບໍລິຫານ ແລະ ດໍາເນີນການເຄື່ອນໄຫວບໍລິສັດໃດ ໜຶ່ງ ລວມທັງການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ເປັນຕາງໜ້າໃນການຊື້-ຂາຍທຸລະກິດໃດ ໜຶ່ງ;
 - ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຕົວແທນໃນການສ້າງຕັ້ງນິຕິບຸກຄົນ; ເປັນຜູ້ອໍານວຍການ ຫຼື ເລຂາຂອງບໍລິສັດ, ເປັນຜູ້ຮ່ວມງານ ຫຼື ຕໍາແໜ່ງອື່ນໆຂອງນິຕິບຸກຄົນ; ຈັດສັນຫ້ອງການ ຫຼື ສະຖານທີ່ຂອງບໍລິສັດ, ທີ່ພັກເຊົາ, ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານຂອງ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ; ເຮັດໜ້າທີ່ໃນນາມບໍລິສັດ ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ ຫຼື ເຮັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຄືກັນກັບ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນແທນນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 22 ມາດຕະການແບບລົງເລິກ

ພາຍຫຼັງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໄດ້ດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າຂອງຕົນມີຄວາມ ສ່ຽງສູງໃນດ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການ ແບບລົງເລິກ ຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍານົດຂັ້ນຕອນເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ການຂໍ້ມູນ ຈາກລູກຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ມູນ ຫຼື ຫຼັກຖານ ໃນການດໍາເນີນ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ຂໍ້ມູນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງທຶນ ຫຼື ລາຍໄດ້ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວັດຖຸ ປະສົງໃນການດໍາເນີນທຸລະກໍາ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ. ໃນການກໍານົດຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ພິຈາລະນາອ້າງເຖິງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດກັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໃນດ້ານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ ການຮ້າຍ ເປັນເຫດຜົນໃນການຂໍ້ມູນເພີ່ມ;
2. ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງກ່ອນດໍາເນີນທຸລະກໍາ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ອະນຸມັດຜົນການກວດສອບ ຂໍ້ມູນຕາມຂັ້ນຕອນມາດຕະການເພີ່ມ ທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຊຶ່ງອາດເປັນສາເຫດໃຫ້ຫົວ ໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕົກເປັນເຄື່ອງມື ແລະ ແຫຼ່ງ ຂອງການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ. ຖ້າລູກຄ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກໍານົດການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດ ຫຼື ຢຸດຕິ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກໍາ ຫຼື

ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ແລະ ລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົ່ງໄສວ່າເປັນ ການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ;

3. ປະຕິບັດມາດຕະການແບບລົງເລິກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພ້ອມທັງການຕິດຕາມທຸລະກຳເພື່ອຮັບປະກັນ ຂັ້ນຕອນການກວດສອບການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນຂອງລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຢ່າງເຂັ້ມງວດທີ່ ສຸດ ໂດຍພິຈາລະນາເພີ່ມຄວາມຖີ່, ຂັ້ນຕອນ ຫຼື ການຕິດຕາມສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວໃນການເຮັດທຸລະກຳ ທັງເພີ່ມຄວາມຖີ່ໃນການກວດສອບຂໍ້ມູນການລະບຸຕົວຕົນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າ ໃຫ້ດຳເນີນຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ ຢ່າງເປັນປະຈຳ.

ກໍລະນີຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແຕ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ມີລັກສະນະໂປ່ງໃສ່ ແລະ ມີຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນແທດເໝາະກັບປະຫວັດລູກຄ້າ ແລະ ເຫັນວ່າລູກຄ້າດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ບໍ່ມີສ່ວນພົວ ພັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າ ທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປັບປຸງຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບ ຄວາມເປັນຈິງໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 23 ມາດຕະການ ແບບງ່າຍດາຍ

ພາຍຫຼັງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າຂອງຕົນມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າໃນດ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງ ທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ພິຈາລະນາຫຼຸດລະດັບຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການກວດສອບຂໍ້ມູນ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ ຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໄດ້ຢັ້ງຢືນການລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼັງສ້າງສາຍພົວພັນ ທາງທຸລະກິດ ໃຫ້ໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຮັດໄດ້;
2. ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເອກະສານຢັ້ງຢືນຕົວຕົນອື່ນ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ ສຳລັບລູກຄ້າທີ່ ບໍ່ສາມາດສະແດງບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໜັງສືເດີນທາງຍົກເວັ້ນ ກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
3. ຫຼຸດລະດັບຄວາມຖີ່ໃນການຂໍ້ຂໍ້ມູນການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ;
4. ຫຼຸດລະດັບຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າບົນພື້ນຖານ ເພດານການເຮັດທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ;
5. ຫາກສະຫຼຸບໄດ້ຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະ ປະເພດການສ້າງສາຍພົວພັນ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ, ກໍ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມເຕີມ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ສາມາດດຳເນີນການຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນຊັກຊ້າໄດ້ ພາຍໃຕ້ມາດຕະການແບບງ່າຍ ດາຍ ສຳລັບກໍລະນີ ລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເລືອກໃຊ້ຂັ້ນຕອນການ ຈັດຄວາມສ່ຽງໂດຍຄຳນຶງເຖິງເງື່ອນໄຂທີ່ລູກຄ້າອາດໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຄວາມສຳພັນທາງທຸລະກິດ ກ່ອນຈະມີການຢັ້ງຢືນ. ຂັ້ນຕອນນີ້ອາດປະກອບດ້ວຍ ການຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນ ໃນການຝາກ-ຖອນເງິນຂອງບຸກຄົນ ແລະ ເພດານທຸລະກຳທັງໝົດ ພາຍໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້. ໃນກໍລະນີໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນສົມບູນແລ້ວ ຄວນຫຼຸດຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການກວດສອບຕໍ່ລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ເມື່ອກວດພົບວ່າມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າຈາກການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເຫັນວ່າສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ກ່າວຢູ່ຂ້າງເທິງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ.

ກໍລະນີເຫັນວ່າລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ແຕ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວໃນລັກສະນະ ໃດໜຶ່ງ ຫຼື ມີສ່ວນພົວພັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ຫົວ

ໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປັບປຸງຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການແບບລົງເລິກທັນທີ ພ້ອມທັງນຳສົ່ງບົດລາຍງານທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສ ວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ ການຮ້າຍ ມາຍັງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 24 ມາດຕະການ ສຳລັບ ບຸກຄົນທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກັບບຸກຄົນທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງສາມາດຢັ້ງຢືນໄດ້ວ່າບຸກຄົນນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກລູກຄ້າແທ້ ທັງຈະຕ້ອງລະບຸ ແລະ ກວດສອບ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົນຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 25 ມາດຕະການ ສຳລັບ ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກມີລູກຄ້າເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ນອກຈາກຈະປະຕິບັດຕາມວັກ ສອງ ມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດໃຫ້ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຊອກຮູ້ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ລາຍຮັບຂອງລູກຄ້າ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບ ການອະນຸມັດຈາກຜູ້ບໍລິຫານອາຈຸໂສ ກ່ອນມີການສ້າງສາຍພົວພັນ;
2. ຕ້ອງລະບຸໃຫ້ໄດ້ວ່າ ລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງປະເພດໃດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 13, 14 ແລະ 15 ຂອງມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
3. ພິຈາລະນາ ລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ ທັນທີ;
4. ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ໃນການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 37 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບນີ້ ຕໍ່ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 26 ມາດຕະການ ສຳລັບ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ນອກຈາກຕ້ອງນຳໃຊ້ການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ຍັງຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ ສຳລັບລູກຄ້າທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸໄດ້ເຖິງຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບ ທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າ, ການເປັນເຈົ້າຂອງ, ໂຄງສ້າງຜູ້ມີອຳນາດຄວບຄຸມພາຍໃນ ຂອງທຸລະກິດ;
2. ຢັ້ງຢືນ ແລະ ລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ໂດຍການພິຈາລະນາຂໍ້ມູນດັ່ງນີ້:
 - 2.1 ຊື່, ເອກະສານ ແລະ ຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນການເປັນນິຕິບຸກຄົນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
 - 2.2 ເອກະສານທີ່ລະບຸກ່ຽວກັບ ຜູ້ມີອຳນາດໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ສັນຍາຜູກມັດຕ່າງໆ ລວມທັງຊື່ ບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ ມີ ຕຳແໜ່ງຂຶ້ນ ຜູ້ບໍລິຫານອາຈຸໂສ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ;
 - 2.3 ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຕົວຈິງຂອງທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 27 ມາດຕະການ ສຳລັບ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຢັ້ງຢືນ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລະບຸການ ຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ໂດຍການພິຈາລະນາຈາກຂໍ້ມູນ ດັ່ງນີ້:

1. ຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນຂອງບຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດຄວບຄຸມ ຜົນປະໂຫຍດສຸດທ້າຍທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ 25% ຂຶ້ນໄປ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ (ຖ້າມີ);
2. ກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສ ຫຼື ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ ຕໍ່ກັບຂໍ້ທີ 1, ການຢັ້ງຢືນດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງນຳໃຊ້ ວິທີ ກົນໄກອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນ;
3. ກໍລະນີບໍ່ມີຂໍ້ມູນຂອງບຸກຄົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ທີ 1 ແລະ 2, ຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນບຸກຄົນ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີຕຳແໜ່ງຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສ.

ມາດຕາ 28 ມາດຕະການ ສຳລັບ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ

ກໍລະນີມີການອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 6 ແລະ 7 ຂອງມາດຕາ 5 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການສຳລັບ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັບທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 26 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ຍັງຕ້ອງໄດ້ມີການລະບຸ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳລັບບໍລິສັດບໍລິຫານກອງທຶນເອກະການລົງທຶນ (Trust Service Provider) ຫຼື ທະນາຄານດູແລ ຊັບສິນ (Trustee) ທີ່ບໍລິຫານຊັບສິນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ (Foreign trust), ຫົວໜ່ວຍ ຕ້ອງກຳນົດ ໃຫ້ລູກຄ້າມີການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນໂດຍການສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານກ່ຽວກັບ: ຜູ້ວ່າຈ້າງ (Settlor), ທະນາຄານດູແລຊັບສິນ (Trustee(s)), ຜູ້ປົກປ້ອງ (Protector) ກໍລະນີມີ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດໃນການຄວມຄຸມ ຫຼື ທີ່ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຂໍ້ມູນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງບໍລິສັດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ;
2. ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍໃນຮູບແບບອື່ນ, ຫົວໜ່ວຍຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ລູກ ຄ້າມີການຢັ້ງຢືນຕົນ ໂດຍການສະໜອງເອກະສານທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນກັບ ຂໍ້ 1 ມາດຕານີ້.

ກໍລະນີ ບໍລິສັດບໍລິຫານກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ (Trust Service Provider) ຫຼື ທະນາຄານດູ ແລະ ຊັບສິນ (Trustee) ເປັນລູກຄ້າຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເປີດເຜີຍຮູບແບບ ຫຼື ສະຖານະການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງຕົນ ຕໍ່ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເມື່ອມີການສ້າງສາຍ ພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກຳເກີນເພດານທີ່ກຳນົດໄວ້. ໃນກໍລະນີບໍ່ປະຕິບັດ ຫຼື ບໍ່ເປີດເຜີຍຮູບແບບ ຫຼື ສະຖານະການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ບໍລິສັດບໍລິຫານກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ (Trust Service Provider) ຫຼື ທະນາຄານດູແລຊັບສິນ (Trustee) ຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ແລະ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງ ຕົວແທນ ຫຼື ກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ (Trust) ລວມທັງຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາໃນການລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ຈັດການ, ນັກບັນຊີ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານພາສີ-ອາກອນ ໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ. ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນທັງໝົດ ລວມທັງຊັບສິນທີ່ບໍລິສັດຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນເວລາສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ແລະ ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ມີການຮ້ອງຂໍ, ພ້ອມທັງ ຕ້ອງຮັບປະກັນການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະ ບັບນີ້ ແລະ ຕ້ອງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ປີ ພາຍຫຼັງມີການຍຸບເລີກ ການເຄື່ອນໄຫວບໍລິສັດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 29 ມາດຕະການສໍາລັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສຸດທ້າຍຂອງສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ກໍລະນີ ມີການສ້າງສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ຫຼື ເຮັດທຸລະກໍາກ່ຽວກັບສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ນອກຈາກຕ້ອງດໍາເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຍັງຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸຊື່ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ຫຼື ກໍລະນີ ມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງລາຍຊື່ ແມ່ນຕ້ອງມີການລວບລວມບັນດາລາຍຊື່ດັ່ງກ່າວໄວ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ທັນສະພາບການ;
2. ລະບຸໄດ້ສາຍກ່ຽວພັນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວ ຢ່າງພຽງພໍໃນເວລາເບີກຈ່າຍເງິນ ຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ດັ່ງນີ້:
 - ກໍລະນີ ກໍານົດໂດຍລັກສະນະພິເສດ ຫຼື ໂດຍສະຖານະ ໃນເວລາເຮັດສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ເປັນຕົ້ນ ຜົວ, ເມຍ, ລູກ, ຫຼານ, ຍາດສາຍຕັ້ງ ຫຼື ຍາດສາຍຂວາງ;
 - ກໍລະນີ ກໍານົດເປັນລັກສະນະອື່ນ ໃນເວລາເຮັດສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ເປັນຕົ້ນ ພິໄນກໍາ ຫຼື ເປັນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ.

ບໍລິສັດ ປະກັນໄພ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຕາມສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ພ້ອມທັງລັກສະນະ ຫຼື ປະເພດຊັ້ນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນການເງິນ ເພື່ອສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ໃນເວລາເບີກຈ່າຍເງິນ.

ນອກຈາກກໍລະນີຕາມວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງກໍານົດ ແລະ ພິຈາລະນາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍານົດນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂອງປະກັນໄພຊີວິດເປັນປັດໃຈຫຼັກໃນການນໍາໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ. ກໍລະນີ ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ເປັນ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງການທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ດ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານົດຮ້າຍ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ, ຊຶ່ງຄວນກວມເອົາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລະບຸ, ກວດສອບ ແລະ ຍັງຢືນຢັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາ ໃນເວລາທີ່ຈະເບີກຈ່າຍເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ;
2. ນໍາໃຊ້ມາດຕະການເໝາະສົມ ເພື່ອກໍານົດຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງວ່າແມ່ນ ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ, ຊຶ່ງການດໍາເນີນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສໍາເລັດກ່ອນການເບີກຈ່າຍເງິນ. ກໍລະນີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດແມ່ນ ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການ ເມືອງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງ ຍັງຢືນຢັນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນລະຫວ່າງເຈົ້າຂອງສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ແລະ ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດທີ່ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ພ້ອມທັງພິຈາລະນະຢ່າງລະອຽດທີ່ຖ້ວນຕໍ່ກັບສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ພ້ອມທັງລາຍງານ ໃຫ້ຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງຂອງຕົນຊາບ ແລະ ອະນຸມັດການເບີກຈ່າຍເງິນຕາມສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ;
3. ກໍລະນີ ຫາກມີຂໍ້ສົງໄສ ໃນເວລາດໍາເນີນການຕາມ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງວັກນີ້ ໃຫ້ພິຈາລະນາລາຍງານ ເປັນທຸລະກໍາທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານົດຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ.

ກໍລະນີ ຫາກບໍ່ສາມາດດໍາເນີນການຕາມວັກ ໜຶ່ງ ແລະ ສອງ ຂອງມາດຕານີ້ໄດ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດການສ້າງສາຍພົວພັນ, ບໍ່ເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ຍຸດຕິສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ພິຈາລະນາລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສິ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງພິຈາລະນາກຳນົດ ໃຫ້ລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍຕໍ່າ ເມື່ອລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວເຮັດທຸລະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະກັນໄພຊີວິດ ທີ່ມີຄ່າເບ້ຍປະກັນໃນວົງເງິນຕໍ່າ ເປັນຕົ້ນ ມີຄ່າເບ້ຍປະກັນປະຈຳປີ ຕໍ່າກວ່າ ທຽບເທົ່າ 8.000.000 ກີບ (ແປດລ້ານກີບ) ຫຼື ມີການຊຳລະເບ້ຍປະກັນຄັ້ງດຽວຕໍ່າກວ່າ ທຽບເທົ່າ 20.000.000 ກີບ (ຊາວລ້ານກີບ);
2. ປະກັນໄພສໍາລັບໂຄງການບໍາເນັດ ຫຼື ບໍານານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖອນກ່ອນກຳນົດ ແລະ ເປັນສັນຍາປະກັນໄພ ທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນໄດ້;
3. ສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດທີ່ລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາປະກັນໄພ ມີສິດໄດ້ຮັບເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນຄືນຕາມສັນຍາປະກັນໄພ ເມື່ອເສຍຊີວິດ, ພິການ ຫຼື ອໍາມະພາດຢ່າງຖາວອນ ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍຈະບໍ່ມີການສະສົມເງິນ ຫຼື ໃຫ້ປັນຜົນ ຫຼື ດອກເບ້ຍຄວບຄູ່ກັບການປະກັນໄພຊີວິດນັ້ນ;
4. ກຳນົດເງື່ອນໄຂອື່ນບົນພື້ນຖານຄວາມສ່ຽງສໍາລັບລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 10 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 30 ມາດຕະການ ສໍາລັບທຸລະກຳບາງຄັ້ງ

ກໍລະນີ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກໄດ້ມີການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ທຸລະກຳກັບລູກຄ້າ ທີ່ຕົນຍັງບໍ່ເຄີຍ ຫຼື ບໍ່ທັນ ໄດ້ນໍາໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕໍ່ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ທັງແບບເປັນບາງຄັ້ງ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ມີລັກສະນະຕໍ່ເນື່ອງ ເມື່ອນໍາເອົາຈໍານວນ ເງິນ ຫຼື ທຶນ ມາລວມກັນແລ້ວ ມີຈໍານວນທີ່ສູງກວ່າ ທຽບເທົ່າ 100.000.000 ກີບ (ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານກີບ) ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ນໍາໃຊ້ການດໍາເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
2. ກວດສອບການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ທຸລະກຳ ໃນເວລາທີ່ກຳລັງໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ເມື່ອສິ້ນສຸດການໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ກໍລະນີຫາກເປັນທຸລະກຳທີ່ສິ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ລາຍງານໄປຍັງ ສຕຟງ ທັນທີ.

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ້າງເທິງ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຄືບຖ້ວນຂອງຂໍ້ມູນ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຫຼື ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການດໍາເນີນຄະດີທາງອາຍາ.

ມາດຕາ 31 ມາດຕະການ ສໍາລັບລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ກ່ອນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ດໍາເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕໍ່ລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ກ່ອນໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ທັນສະພາບການ ບົນພື້ນຖານຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ລະດັບຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຄວາມພຽງພໍຂອງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບກ່ອນໜ້ານີ້ ແລະ ເວລາທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ບໍ່ພຽງພໍ.

ມາດຕາ 32 ມາດຕະການຕໍ່ກັບກໍລະນີ ການດໍາເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ບໍ່ສໍາເລັດ

ໃນກໍລະນີຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຫາກບໍ່ສາມາດດໍາເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕໍ່ກັບລູກຄ້າໃໝ່ ຫຼື ລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍມາເຮັດທຸລະກໍາແທນ ຕ້ອງດໍາເນີນການດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ເປີດບັນຊີ, ບໍ່ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຫຼື ບໍ່ດໍາເນີນທຸລະກໍາ, ພ້ອມທັງຢຸດຕິການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ;
2. ພິຈາລະນາລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ເປັນທຸລະກໍາທີ່ສິ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 33 ມາດຕະການສໍາລັບທະນາຄານຕົວແທນ

ກໍລະນີຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກສ້າງສາຍພົວພັນ ທຸລະກິດກັບທະນາຄານຕົວແທນ ຫຼື ມີການພົວພັນອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຍັງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດເພີ່ມເຕີມດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ເຂົ້າເຖິງລະບຽບການພາຍໃນກ່ຽວກັບວຽກງານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງສະຖາບັນທີ່ມີສາຍພົວພັນທຸລະກິດ;
2. ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ;
3. ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານວຽກງານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງແຕ່ລະສະຖາບັນ ທີ່ມີສາຍພົວພັນທຸລະກິດ.

ສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ເປັນທະນາຄານຕົວແທນເພື່ອການຊໍາລະ (Correspondent Bank) ຫຼື ມີການພົວພັນອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ກໍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້.

ກໍລະນີ ຫາກອະນຸຍາດໃຫ້ລູກຄ້າສາມາດເຂົ້າເຖິງບັນຊີຂອງທະນາຄານຕົວແທນໂດຍກົງ (payable-through account), ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ສະຖາບັນທີ່ມີສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບຕົນ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງນີ້:

1. ເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕໍ່ກັບລູກຄ້າທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງບັນຊີທະນາຄານຕົວແທນໄດ້ໂດຍກົງ;
2. ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງທະນາຄານຕົວແທນ.

ມາດຕາ 34 ມາດຕະການ ສໍາລັບປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 22 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມກັບ ຄວາມສ່ຽງ, ລັກສະນະ ຫຼື ຮຸບແບບຂອງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແລະ ທຸລະກໍາຂອງລູກຄ້າ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ຈາກປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍອົງການຕ້ານການຟອກເງິນສາກົນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ກັບປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການແຈ້ງຂອງອົງການຕ້ານການຟອກເງິນສາກົນ;
 2. ຕາມການແຈ້ງຂອງສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ຕາມການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງຕົນ.
- ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຕິດຕາມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງທັນສະພາບການ ຕໍ່ກັບການແຈ້ງຂອງ ສຄຄຊ ແລະ ສຕຟງ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຄົງຄ້າງທາງດ້ານວຽກງານ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ

ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ.

ມາດຕາ 35 ກອບເວລາການຍັງຢືນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຍັງຢືນ ເພື່ອລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ກ່ອນ ຫຼື ລະຫວ່າງ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກຳບາງຄັ້ງຄາວ ຫຼື ພາຍຫຼັງ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ (ກໍລະນີເປັນລູກຄ້າເກົ່າທີ່ ຕ້ອງມີການທົບທວນຂໍ້ມູນໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ), ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວຕ້ອງຮັບປະກັນບັນຫາ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ກວດສອບຍັງຢືນໃຫ້ສຳເລັດໂດຍໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້;
2. ບໍ່ກົດຂວາງ ການດຳເນີນທຸລະກິດ;
3. ຮັບປະກັນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງດ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບເງື່ອນໄຂສາຍພົວພັນທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າ ກ່ອນມີການຍັງຢືນ.

ມາດຕາ 36 ການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງບັນທຶກ ແລະ ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທັງໝົດຂອງລູກຄ້າ ຕາມປະເພດເອກະສານ ແລະ ກອບເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 28 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນຂໍ້ມູນດັ່ງ ກ່າວໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ ແລະ ສາມາດສະໜອງໃຫ້ແກ່ ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການຮ້ອງຂໍຢ່າງທັນສະພາບການ.

ໝວດທີ 5

ການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຜະລິດຕະພັນທີ່ຫ້າມໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ

ມາດຕາ 37 ການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງທົບທວນ, ກວດສອບຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ການຍັງຢືນຕົນ ແລະ ຂໍ້ມູນທຸລະກຳ ຂອງລູກຄ້າ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ທັງລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ແລະ ສູງ ໃນດ້ານການ ຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ໄດ້ມີການລວບລວມໄວ້ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບສະພາບ ຄວາມເປັນຈິງ ຂອງລູກຄ້າແຕ່ລະລາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

1. ກວດຈັບທຸລະກຳ ເພື່ອຊອກທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ ການກໍ່ການ;
2. ຮັບປະກັນຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານກ່ຽວກັບ ການຍັງຢືນຕົນຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜົນປະ ໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ ແລະ ທັນສະພາບການ;
3. ປະເມີນຄືນຄວາມສ່ຽງລູກຄ້າ ອີງຕາມທຸລະກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລູກຄ້າ;
4. ກວດສອບວ່າທຸລະກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລູກຄ້າ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງສ້າງຂັ້ນຕອນຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າທີ່ເຄີຍໄດ້ລາຍງານໄປຍັງ ສຕຟງ, ເມື່ອມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳອີກຄັ້ງຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ທີ່ເຫັນວ່າຫາກມີຄວາມສົງໄສວ່າອາດຕິດພັນກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກໍ່ໃຫ້ພິຈາລະນາລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການສະບັບໃໝ່ ໄປຍັງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 38 ຜະລິດຕະພັນທີ່ຫ້າມໃຫ້ບໍລິການ

ຫ້າມຫົວໜ້າທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃຫ້ບໍລິການ, ເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າທີ່ປົກປິດຊື່ນາມສະກຸນທີ່ແທ້ຈິງ, ໃຊ້ຊື່ປອມ ຫຼື ຊື່ແຝງ, ມີຂໍ້ມູນ ຫຼື ມີປະຫວັດທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ຫ້າມບໍລິການ ຫຼື ເປີດບັນຊີທີ່ເປັນລະຫັດ ແລະ ບັນຊີນິລະນາມ ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 39 ການເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ

ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຜູ້ຈັດການ, ຜູ້ບໍລິຫານ, ຜູ້ອຳນວຍການ, ຄະນະອຳນວຍການ, ສະພາບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ຫຼື ມີພິດຕິກຳ ຫຼື ການກະທຳ ໃດໜຶ່ງ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການໃດກໍ່ຕາມ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຂອງຕົນຊາບວ່າມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຫຼື ມີການລາຍງານທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ລາຍງານຂໍ້ມູນ ໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບລູກຄ້າ ໄປຍັງ ສຕຟງ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີເຈດຕະນາໄປຍັບຍັ້ງ, ຂັດຂວາງ ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນລະຫວ່າງກຸ່ມບໍລິສັດ ແລະ ກຸ່ມການເງິນ.

ກໍລະນີເຊື່ອວ່າການນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້ານັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ແມ່ນຕ້ອງຢຸດຕິການນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ພ້ອມທັງລາຍງານທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ມາຍັງ ສຕຟງ.

**ໝວດທີ 6
ມາດຕະການສະເພາະ**

ມາດຕາ 40 ການຖ່ວງເວລາການເຮັດທຸລະກຳ

ນອກຈາກການເລື່ອນທຸລະກຳຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານອາດຈະພິຈາລະນາສ້າງມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການດຳເນີນກິດຈະການຂອງຕົນທັງໃນເວລາທີ່ກຳລັງ ຫຼື ກ່ອນ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການໃຫ້ບໍລິການ ເພື່ອຖ່ວງເວລາການເຮັດທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ທີ່ຕົນສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ກໍລະນີ ຫາກໄດ້ຮັບແຈ້ງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 41 ການປະຕິບັດຕາມຫຼັກການກັກ, ການຍຶດ ຫຼື ການອາຍັດທິນ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ດັ່ງນີ້:

- ການສ້າງຂັ້ນຕອນໃນເວລາພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ໃຫ້ບໍລິການ ຕົວຈິງເພີ່ມຂຶ້ນ;
- ການໃຫ້ເຫດຜົນວ່າລະບົບທີ່ນຳໃຊ້ ໃນການໃຫ້ບໍລິການມີບັນຫາທາງດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ຈຳນວນເງິນບໍ່ພຽງພໍໃນການໃຫ້ບໍລິການ;
- ການແນະນຳໃຫ້ໄປໃຊ້ບໍລິການກັບສາຂາ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫ່ຍ;

- ການຂໍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຈໍາເປັນ ເພີ່ມຂຶ້ນ;
- ການນໍາໃຊ້ແບບຟອມສະເພາະກັບລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ;
- ວິທີການອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໃນເວລາ ຫຼື ພາຍຫຼັງ ການນໍາເດີນມາດຕະການຕາມວັກໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ ລາຍງານຕ້ອງລາຍງານ ໄປຍັງ ສຕຟງ ໂດຍທັນທີ.

ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການໃດໜຶ່ງຕາມວັກໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ວ່າຈະບໍ່ເປັນການເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 39 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 41 ການປະຕິບັດຕາມຫຼັກການກັກ, ການຍຶດ ຫຼື ການອາຍັດທຶນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງກວດກາຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ທັນສະພາບການ ຕໍ່ກັບບັນຊີຂວ້າບາດ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມເວັບໄຊສຸດ ດັ່ງນີ້:

1. https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1267/aq_sanctions_list/summaries
2. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1988>;
3. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1988/materials/summaries>
4. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1718/materials>
5. <https://www.un.org/securitycouncil/content/2231/background>
6. <http://aml.io.gov.la/eng/index.php>

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງທົບທວນລູກຄ້າຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ກໍລະນີຫາກກວດພົບ ຫຼື ພົບເຫັນວ່າ ລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜິດປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍມາເຮັດທຸລະກໍາແທນ ຕົງກັບບັນຊີຂວ້າບາດຂ້າງເທິງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດ ຫຼື ຢຸດຕິສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ຫຼື ຢຸດຕິທຸລະກໍາ ລວມທັງທຸລະກໍາທີ່ຍັງບໍ່ສໍາເລັດ ແລະ ກັກທຶນ ຫຼື ຊັບສິນ ຂອງລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງລາຍ ງານດ່ວນມາຍັງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ສຕຟງ.

ກໍລະນີ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ກວດພົບເຫັນລາຍຊື່ຕາມທີ່ກໍານົດໃນເວັບໄຊສຸດຂ້າງເທິງ ແລະ ໄດ້ຢຸດຕິ ແລະ ກັກ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນແລ້ວນັ້ນ, ແຕ່ຫາກກໍລະນີໄດ້ຮັບແຈ້ງຈາກກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ວ່າລາຍຊື່ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຖືກກໍານົດໃນບັນຊີຂວ້າບາດຂອງອົງການ ຈັດຕັ້ງສາກົນ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ແມ່ນຕ້ອງຍົກເລີກການກັກ ແລະ ໃຫ້ສາມາດ ດໍາເນີນທຸລະກໍາໄດ້ຕາມການອະນຸຍາດຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສໍານັກງານຂໍ້ມູນ ຕ້ານການຟອກເງິນ.

ກໍລະນີກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນໄດ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບການເອົາ ລາຍຊື່ ອອກຈາກບັນຊີຂວ້າບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງຍົກເລີກການ ອາຍັດ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຖືກອາຍັດ ໄວ້ ແລະ ສືບຕໍ່ໃຫ້ບໍລິການປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 42 ການອາຍັດບັນຊີ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດໍາເນີນການ ກັກ ແລະ ອາຍັດ ເງິນ ຫຼື ທຶນ ຂອງລູກຄ້າຕົນ ທີ່ມີໃນ ບັນຊີເງິນຝາກ ທັນທີ ໂດຍບໍ່ແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ ຕໍ່ລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜິດປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຖືກມອບ ໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກໍາແທນ ເມື່ອໄດ້ຮັບການແຈ້ງຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 34 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບ ນີ້ ຫຼື ໄດ້ຮັບການປະສານງານຈາກ ສຄຄຊ ຫຼື ສຕຟງ ຫຼື ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 43 ການປົກປ້ອງ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 11 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 44 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກມາດຕະການທາງດ້ານບໍລິຫານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນນິຕິກຳກ່ຽວກັບມາດຕະການທາງບໍລິຫານຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດ ໝາຍໃນຂົງເຂດວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 45 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມອບໃຫ້ ສຕຟງ ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຕ້ອງມີການປັບປຸງບາງເນື້ອໃນຫຼັກການໃຫ້ແທດໝົມກັບສະພາບຕົວຈິງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ສຕຟງ ສາມາດອອກຄຳແນະນຳ, ບົດແນະນຳ, ແຈ້ງການ ຫຼື ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ເພື່ອປັບປຸງ, ເພີ່ມເຕີມ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 46 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຫົວໜ້າສຳນັກງານຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ

ຟອງຈິນດາ ແສງສຸລິວິງ